

Aller først et stort tillykke til de af jer, der opnåede genvalg ved valget til BR og en tak for fire år og god vind fremover til de af jer, der ikke gjorde.

Jeg er opmærksom på, at flere af jer om ikke ret længe måske ikke, sidder i Børne- og ungdomsudvalget, og at I helt sikkert har travlt med rigtig mange andre ting lige nu. Men så kan I lade dette være jeres sidste gode gerning eller i det mindste sende min henvendelse videre til det nye udvalg. Gør I ikke det, så fremsender jeg den bare igen til dem.

Som overskriften på min henvendelse indikerer, så er jeg vred. Ikke på jer personligt, naturligvis, for jeg kender jer ikke, men på den aftale, I måske – måske ikke kender til, men som I ikke desto mindre er de eneste, der kan bede om, at skoleforvaltningen i Københavns kommune gør noget ved. Helt som man for længst har gjort i mange andre kommuner.

Jeg har lige søgt to stillinger som KKFO leder på to af jeres folkeskoler. Jeg er dygtig, har 14 års ledelseserfaring – heraf 6 år som leder af både en skoleafdeling og SFO, til januar afslutter jeg en fuld diplom i socialt arbejde, der også indeholder uddannelsen som Børnerådgiver. Og så arbejder jeg som frivillig på 3. år på både Børne- og ForældreTelefonen i Børns Vilkår. Så mine kvalifikationer, er der ikke noget i vejen med. Det er nok også grunden til, at hele to skoleledere ønskede at se mig til en ansættelsessamtale. Men ingen af dem er blevet til noget! Og hvorfor så det?

Jo, ser I. I august 1989 – altså for mere end 32 år siden – ja, jeg lader den lige stå et øjeblik!!!! – 32 år siden, valgte jeg at gå ind ad den dør, der stod "Læreruddannelse" på, i stedet for "pædagoguddannelse". Derfor måtte først den ene skoleleder i sidste uge ringe til mig og forklare, hvorfor jeg desværre ikke blev indbudt til samtale. Den anden ringede så i dag. Efter at jeg havde modtaget og takket ja til en ansættelsessamtale kl. 16.40 og måtte beklage mange gange, men min samtale kunne ikke gennemføres! Begge de to skoleledere var blevet belært af først den pædagogiske konsulent, siden områdelederen om, at man i Københavns kommune ikke kunne ansætte ledere med en læreruddannelse til en stilling som KKFO leder, fordi LFS ikke ville godkende en sådan ansættelse!!!!

Undskyld mig, men hvad i alverden tænker I på?

Fra begge skoler kan man stort se kigge over til Frederiksberg kommune, der for længst har taget opgøret med denne rigide faggrænsetænkning, der på ingen måde har børnene, i hverken centrum eller for øje. Faggrænser er fuldstændig uden betydning for børn, og det bør det også være for en kommune, der ovenikøbet har en overborgmester, der er fra samme parti som landets statsminister, der har udnævnt sig selv til at være "Børnenes Statsminister". Hvordan det så går med det, er en helt anden diskussion.

Her gik jeg og troede, at mine skattepenge også gik til, at min kommune naturligvis gik efter kvalifikationer, til at ville sætte det bedste hold, og til at holde fokus på bedste mand/kvinde løser opgaven. Så jeg er vred!

I ved lige så godt som jeg, at der er rigtig svært at få ansat det nødvendige antal pædagoger, fordi der ganske enkelt ikke er nok af dem. Den ene skole var endda ude i et genopslag, netop fordi der ikke var kvalificerede ansøgere nok. Når der så kommer en, må de ikke ansætte mig. Skolen er endda på faglig handleplan, så den leder med lys og lygte efter en dygtig leder, der kan være med til at løse den ret omfattende opgave.

I ved også lige så godt som jeg, at Københavns kommunes målinger omkring elevtrivsel, faglig progression, andelen af elever, der forlader folkeskolen uden tilstrækkelige kompetencer til at kunne gennemføre en ungdomsuddannelse, nok er blevet bedre, men langt fra tåler, at nogen som helst læner sig tilbage i sofaen og bliver der. Så jeg spørger igen! **Hvad i alverden tænker I på?**

Så kan det i et børneperspektiv (for det er vel da forhåbentlig det, I er valgt til at skulle varetage) ikke være fløjtende ligegyldigt, hvilken dør jeg i 1989 valgte at gå indad? Mon ikke det, de har brug for, er kompetencer, erfaring, viden og et børnesyn, der løfter dem, ser dem og vil dem det aller bedste? Mon børn ser på en voksen og tænker: Er du mon pædagog eller lærer? For hvis du er lærer, så skal du ikke trøste mig fordi kl. er KKFO tid. Næppe! Eller, hvis du er pædagog, så må du ikke trøste mig, fordi kl. er skoletid. Næppe heller!

Og helt grotesk bliver det først, når det skolerne gerne vil have mere af – nemlig lærer/pædagogsamarbejdet – ikke kan praktiseres på ledelsesniveau på grund af et stk. fagforening: LFS.

Bupl har for flere år siden fundet deres vej ind i det her kunstige dilemma, skabt af en tænkning, I skal ringe til 70'erne for at få fat på. Lærere og pædagoger skal ikke kunne det samme. Tro ikke, at det er det, jeg mener, for det gør jeg ikke. De skal med hver deres faglighed netop supplere hinanden, når de skaber de bedste rammer for børns læring og trivsel. Skolen kan slet ikke undvære de dygtige og kompetente pædagoger, hvis vi alle skal lykkes med opgaven. Og det er vel det, I også mener, vi skal? Men at være leder handler ikke kun om faglig sparring, der i øvrigt ikke går ud på at give svar, men langt mere om at stille de spørgsmål, der fremmer medarbejderes refleksion over egen praksis. Det handler netop om – ja, ledelse. Personaleledelse, udvikling, angive tydelige rammer og strukturer omkring kerneopgaven, skabe følgeskab. Fordi, ledelse er et fag.

Jeg er på ingen måde imod faglig organisering. Jeg har selv været medlem af først DLF og senere skolelederforeningen i de 36 år, jeg har været på arbejdsmarkedet. Men jeg er indædt modstander af, så vred og dybt forarget på børnenes vegne, når snævre voksenskabte faggrænser, der i de her tilfælde ingen som helst mening giver, skal agere stopklods for, at hele to ansættelsesudvalg ikke frit kan vælge at tale med de kandidater, de mener har de kvalifikationer, der skal til for at løse de opgaver, de står midt i. Jeg håber naturligvis, at de to skoler får ansat et par dygtige ledere. Det fortjener de. Så det er ikke på egne vegne, jeg er så vred, som jeg er. Løbet for mig er jo kørt i denne her omgang. Selvom jeg da naturligvis finder det rigtig ærgerligt, at jeg ikke engang fik mulighed for at folde mine mange ideer, erfaringer og super gode visioner ud for en KKFO, der skal til for alvor også at finde sin plads i skoledelen. Som jeg skrev i mine ansøgninger, *"så er børn ikke*

delt på midten – derfor skal deres dag heller ikke være det”. Brobygning, samarbejde og et helhedssyn på den fælles kerneopgave er da vejen frem. Det er jo de samme børn, vi taler om!

Jeg ønsker ikke et eller andet klassisk embedsmands og/ eller et politikersvar. Og jo, I ved godt, hvad jeg mener med det. Er det et sådant, I agter at fremsende, så lad være. Så nøjes med at læse.

Og med at tænke jer om. I kan så udmærket gribe mobilen og høre jeres kollegaer i fx Frederiksberg Kommune om, hvordan de fandt en løsning på det her. Eller bede de mange områdeledere om at få lavet en ny og mere fremsynet og børnerettet aftale med LFS. Det er ikke spor svært. Det er bare at få det gjort.

Dette var ordene.

Med venlig hilsen

Fra: Borgmesteren for BUF
Sendt: 6. december 2021 16:51
Til: indgaaende@prod.e-boks.dk
Emne: Svar fra børne- og ungdomsborgmesteren

Kære [REDACTED]

Tak for din mail af d. 24. november 2021, hvor du udtrykker ærgrelse over, at stillinger som KKFO-ledere i København alene besættes med ledere med pædagogbaggrund og ikke fx ledere med læreruddannelse.

Jeg kan godt forstå, at du er ærgerlig over, at du med din baggrund ikke kan forsætte dit arbejdsliv som KKFO-leder i Københavns Kommune.

Børne- og Ungdomsudvalget og Borgerrepræsentationen har lige siden de første KKFO'er blev startet været meget optagede af, at en KKFO skal være et særskilt fritidspædagogisk tilbud. Borgerrepræsentationen har besluttet en ambitiøs fritidspædagogisk rammeaftale med blandt andet fritidspædagogiske principper og pejlemærker som fremgår af Styrelsesvedtægt for folkeskolen i Københavns Kommune.

Nogle kommuner har, som du skriver, anderledes ledelsesstrukturer på området, som sikkert har forskellige fordele og ulemper. På baggrund af din henvendelse vil jeg bede forvaltningen vurdere, om der er noget i den måde, vi rekrutterer ledere til KKFO'er på, som kan gøres mere hensigtsmæssigt både indenfor overenskomsterne og de gældende rammer i København.

Venlig hilsen

Jesper Christensen
Børne- og ungdomsborgmester

KØBENHAVNS KOMMUNE
Børne- og Ungdomsforvaltningen

Københavns Rådhus
1599 København V
Telefon +45 33 66 20 00
E-mail: borgmester@buf.kk.dk
www.kk.dk

Fra: Borgmesteren for BUF
Sendt: 8. december 2021 14:46
Til: 'indgaaende@prod.e-boks.dk' <indgaaende@prod.e-boks.dk>
Emne: SV: Vedr. Jeg er vred

Kære [REDACTED]

Tak for din mail. Jeg kvitterer for god ordens skyld på vegne af børne- og ungdomsborgmester Jesper Christensen for modtagelsen af din henvendelse.

Det "gamle" Børne- og Ungdomsudvalg og det kommende Børne- og Ungdomsudvalg vil blive orienteret om din henvendelse henholdsvis på mødet den 15. december 2021 og mødet den 9. februar 2022, som bilag under punktet "sager til efterretning".

<https://www.kk.dk/dagsordener-og-referater/B%C3%B8rne-%20og%20Ungdomsudvalget>

Med venlig hilsen

Lene Andreasen
Borgmestersekretær
Ledelsessekretariatet

KØBENHAVNS KOMMUNE
Børne- og Ungdomsforvaltningen
Center for Politik og HR

Fra: indgaaende@prod.e-boks.dk <indgaaende@prod.e-boks.dk>
Sendt: 6. december 2021 22:01
Til: Børne- og Ungdomsforvaltningen <buf@kk.dk>
Emne: Vedr. Jeg er vred

Kære Børne- og ungdomsudvalg, Jesper eller hvem, I nu efterhånden er :-)

Så fik jeg lige præcis det ligegyldige politiker/ embedsmandssvar, jeg netop ikke bad om!

Der er ingen forholden sig til det helt væsentlige i min henvendelse - nemlig børnene. Det er ikke for mig, det er ærgerligt, at jeg ikke kan fortsætte mit arbejdsliv som KKFO-leder i Københavns kommune. Det er da for børnene, at det er ikke bare er ærgerligt, men decideret problematisk. Det er da problematisk, at netop de børn, der har krav på det bedste af det bedste, ikke kan få det, fordi nogle voksne har indgået nogle fuldstændig - for børnene - meningsløse aftaler, der begrænser dem og deres udvikling. Netop de voksne, der burde nedbryde de grænser, der hindrer børnene i at få den bedste barndom i kommunen - de fastholder dem.

Jeg er - og sikkert mange andre med mig - ligeså optaget af, at KKFO'erne skal vedblive at være særskilte fritidspædagogiske tilbud, inden for rammene af den lovgivning, selv LFS må arbejde under. Og den siger altså (og heldigvis for det) - at pædagogerne skal have en plads i skolens klasselokaler, fordi der også er brug for pædagogfagligheden her. Mon ikke en med lærerfaglig baggrund kunne være en gevinst her, så den brobygning, vi ellers taler om og hylder i alle andre sammenhænge, kunne komme ud over stepperne. Hvad gør grænser overhovedet godt for i et børneperspektiv? Mig bekendt er det snart det eneste sted, man stadig opererer med grænsebomme for at forhindre ubudne gæster!

Altså lige bortset fra ved Danmarks grænser. Men så uvelkomne er mennesker med en anden faglig baggrund vel ikke på de kommunale arbejdspladser, eller?

En ambitiøs fritidspædagogisk rammeaftale med fokus på fritidspædagogikken betyder jo lige nøjagtig, at der da skal dygtige pædagoger (som kommunen så ikke kan rekrutere nok af) til at udfylde den. Det betvivler jeg ikke vigtigheden af. Men som leder, er opgaven ikke at udfylde rammeaftalen, men netop at føre den ud i livet og sætte den. Det er derfor, jeg skriver, at ledelse er et fag!

Jeg har endnu ikke mødt den kommune, der kan tale om ulemper i forbindelse med en anden rammeaftale, der sikrer, at det er muligt, at vælge den mest kompetente mand/ kvinde til opgaven. Der er da kun fordele. Har jeg en blind vinkel her, så gør mig gerne klogere! Der hvor det går skidt, har det intet at gøre med rammeaftalen, men om den forkerte mand/ kvinde til opgaven.

Det private erhvervsliv ville da slå sig på lårene af grin, hvis de var underlagt samme meningsløse styringsvedtægt. Og de ville sørge for promte at få den lavet om. Det du/ foreslår kan ikke lade sig gøre, selvom jeg påskønner den gode intention i formuleringen om, at I vil se på det. Og det gætter jeg på, ingen er ubekendte med. Det handler nemlig ikke om at "vurdere" noget som helst. Det der skal til, er en armlægning, som kommunen skal vinde, med LFS. Som den man så mange andre steder forlængst har taget med både DLF og BUPL.

Jeg håber virkelig den nye borgmester og det nye Børne- og Ungdomsudvalg vil tage det her mere alvorligt - for børnenes skyld. Derfor vil jeg gerne have et svar på, om det samlede - både nye og afgangende - udvalg har fået min henvendelse i hænderne? Thi den var sådan set stilet til alle.

Mvh

████████████████████